

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IAȘI
Str. Elena Doamna nr.1A
Iași
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
SINDICATUL NOVA VITA
IAȘI, ȘOSEAUA NICOLINA, nr. 10,
județul IAȘI

DOSARUL NR. 3919/99/2015

Materia: Litigii de muncă
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: conflict de muncă DESPĂGUBIRI;
SPOR MUNCĂ LA DOMICILIU; DOBÂNZI LEGALE
Complet: civ cm 3

COMUNICARE
HOTARÂRE-FINAL CIVILĂ
NR. 180/2016 DIN DATA DE 03 Februarie 2016

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 180/2016, pronunțată la data de 03 Februarie 2016, de către TRIBUNALUL IAȘI SECȚIA I CIVILĂ.

Notă: - cu încheierea de dezbateri

L.S. PREȘEDINTE

GREFIER,
ROMANIA
TRIBUNALUL IAȘI
SECȚIA I CIVILĂ
GREFIER ENCUTĂ NICOLETA
N.E. 11.03.2016 15:12:57

R O M Â N I A
TRIBUNALUL IAȘI, Județul IAȘI
SECȚIA I CIVILĂ

Ședința publică din 20 Ianuarie 2016
Președinte - Călina Elena Cazaciuc
Asistent judiciar - Beatrice Manuela Munteanu
Asistent judiciar - Mihaela Camilar
Grefier - Nicoleta Encuță

Î N C H E I E R E

Pe rol fiind judecarea acțiunii formulate de Sindicatul Nova Vita în numele și pentru reclamanții Adam Valerica, Alexandrescu Cristina Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cherchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocar Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Dudea Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Emin Geavidan, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriliuc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu Mariana, Masaru Lenuta, Munteanu Mariana, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Pantea Livioara, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Smochina Dumitru, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Timircan Verginia, Trache Valentina și Zarafin Mariana în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect conflict de muncă despăgubiri; spor muncă la domiciliu; dobânzi legale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care arată că procedura de citare cu părțile este legal îndeplinită, că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsa părților și că pârâta D.G.A.S.P.C. Constanța a înaintat la dosar, prin fax, o cerere prin care solicită acordarea unui alt termen de judecată până la care să poată comunica înscrisurile care fac dovada datelor consemnate în tabelele centralizatoare pe care le anexează cererii, datorită faptului că volumul acestora este semnificativ.

În ceea ce privește cererea pârâtei D.G.A.S.P.C. Constanța, de acordare a unui alt termen de judecată pentru a depune la dosar înscrisurile solicitate, instanța respinge această cerere având în vedere faptul că încă din luna noiembrie, respectiv de aproximativ două luni, au fost cerute pârâtei înscrisurile, aceasta neînțelegând să le depună, dimpotrivă, solicitând un nou termen pentru a le depune.

Față de motivul repunerii pe rol a cauzei și față de împuternicirile care s-au depus la dosar ca urmare a solicitării instanței, la termenul de azi, din oficiu, instanța invocă excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant *al reclamantei Emin Geavidan* în ceea ce privește cererea privind plata unor drepturi bănești aferente anului 2011, *al reclamantei Munteanu Mariana* în ceea ce privește cererea privind plata unor drepturi bănești aferente anilor 2013 – 2014, *al reclamantei Pantea Livioara* în ceea ce privește cererea privind plata unor drepturi bănești aferente anilor 2013 – 2014, *al reclamantului Smochină*

Dumitru în ceea ce privește cererea privind plata unor drepturi bănești aferente anului 2014 și *al reclamantei Timircan Verginia* în ceea ce privește cererea privind plata unor drepturi bănești aferente anului 2014.

Având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsa părților, constatând cauza în stare de judecată, instanța o reține în pronunțare pe excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamanzilor Emin Geavidan Munteanu Mariana Pantea Livioara, Smochină Dumitru și Timircan Verginia așa cum a fost invocată la termenul de azi, pe excepția lipsei calității procesuale pasive și excepția prescripției invocate de pârâta Consiliul Județean Constanța, pe excepția lipsei calității procesuale active, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, excepția prescripției și excepția prematurității invocate de pârâta D.G.A.S.P.C. Constanța și pe fond.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de 27.01.2016.
Pronunțată în ședința publică din 20 Ianuarie 2016.

PREȘEDINTE,
C.C.E.

ASISTENȚI JUDICIARI,
M.B.M. C.M.

GREFIER,
E.N.

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IAȘI
SECȚIA I CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 180/2016

Ședința publică de la 03 Februarie 2016

Completul compus din:

PREȘEDINTE - Călina Elena Cazaciuc

Asistent judiciar - Beatrice Manuela Munteanu

Asistent judiciar - Mihaela Camilar

Grefier - Nicoleta Encuță

Pe rol fiind pronunțarea acțiunii formulată de Sindicatul Nova Vita în numele și pentru reclamantii Adam Valerica, Alexandrescu Cristina Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cherchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocaru Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Dudea Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Emin Geavidan, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriiliuc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu Mariana, Masaru Lenuta, Munteanu Mariana, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Pantea Livioara, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Smochina Dumitru, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Timircan Verginia, Trache Valentina și Zarafin Mariana în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect conflict de muncă despăgubiri; spor muncă la domiciliu; dobânzi legale.

Cauza a rămas în pronunțare în ședința publică din data de 20.01.2016 cele constatate fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 27.01.2016 și mai apoi pentru azi, 03.02.2016, când,

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași la data de 03.06.2015 sub nr. 3918/99/2015, reclamantul SINDICATUL NOVA VITA, în numele și pentru asistenții maternali profesioniști membri ai acestui sindicat, salariați la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, Adam Valerica, Alexandrescu Cristina Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cherchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocaru Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Dudea Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Emin Geavidan, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriiliuc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu

Mariana, Masaru Lenuta, Munteanu Mariana, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Pantea Livioara, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Smochina Dumitru, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Timircan Verginia, Trache Valentina, Zarafin Mariana, a solicitat *obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța* la plata despăgubirilor bănești pentru prejudiciul suferit de asistenții maternali profesioniști urmare a neefectuării în natură, din motive neimputabile acestora, a concediului de odihna aferent perioadei 2011-2014, despăgubiri stabilite din motive de echitate și similitudine la nivelul indemnizației de concediu prevăzute de lege, proporțional cu numărul de zile de concediu de odihnă neefectuat în natură; *obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța* la plata sporului de 100% pentru munca prestată de salariați la domiciliu, dar nepontată și neplătită de angajator în zilele de sărbătoare legală în perioada 2011-2014 de către asistenții maternali profesioniști menționați în cerere care prestează munca la domiciliu în interesul angajatorului Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța; *obligarea Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța* la plata pe viitor a acestui spor, conform legislației în vigoare; *obligarea pârâtului Consiliului Județean Constanța* la alocarea fondurilor necesare pentru plata drepturilor bănești solicitate. Au solicitat reclamanții ca toate sumele astfel determinate să fie actualizate în raport de rata inflației și de dinamica prețurilor. În fine, au solicitat obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare s-a arătat că asistenții maternali profesioniști indicați în acțiune au avut în anii 2011 – 2014 calitatea de salariați ai Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, desfășurându-și activitatea în baza unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată, beneficiind de drepturile de personal prevăzute de legislația muncii pe perioada existenței raporturilor de muncă (art. 8 alin. 1 din H.G.R. nr. 217/1998 cu privire la condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist, act normativ aplicabil în perioada ianuarie 2003-iunie 2003, art. 8 alin. 1 din H.G.R. nr. 679/2003, act normativ aplicabil în perioada iunie 2003- decembrie 2004, O.U.G. nr. 26/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Constituția României, legislația națională și internațională reglementează faptul că toți salariații au dreptul la concediul de odihnă plătit. Obligația de a lua măsurile necesare pentru ca salariații să beneficieze efectiv, în fiecare an calendaristic, de concediile de odihnă la care au dreptul revine conducerii unității. În plus, este interzisă expres prin lege, sub sancțiunea nulității, orice convenție sau tranzacție prin care se renunță, în tot sau în parte, la dreptul la concediu de odihnă sau la alte drepturi recunoscute salariaților, precum și prin care se urmărește limitarea acestor drepturi.

Susțin reclamanții că în perioada 2011 - 2014 în calitate de asistenți maternali profesioniști, au avut copii în plasament și și-au desfășurat activitatea de creștere, educație, ocrotire și îngrijire a copiilor primiți, respectându-și astfel obligațiile cuprinse în contractul individual de muncă și în fișa postului și asigurând funcționarea normală a activității instituției.

Motivează reclamanții faptul că s-a acordat de către conducerea D.G.A.S.P.C. asistenților maternali profesioniști concediul de odihnă numai scriptic în sensul consemnării în foile de prezență (pontaj) și statele de plată a zilelor de concediu de odihnă, fără ca acest lucru să se întâmple în fapt, salariații menținându-și în acea perioadă copii primiți și, implicit, toate obligațiile cuprinse în fișa postului și toate responsabilitățile specifice activității desfășurate.

Soluția concretă aleasă de reprezentanții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța de a solicita acordul asistenților maternali de a menține copilul aflat în plasament în perioada în care aceștia erau pontajați ca fiind în concediu de odihnă anulează practic latura nepatrimonială a dreptului la concediu de odihnă, constând în însăși

efectuarea concediului, în folosirea timpului liber, în suspendarea obligației salariatului de a presta munca, ceea ce atrage nulitatea absolută a respectivului acord, conform prevederilor legale.

S-a motivat că angajatorul nu a luat măsurile necesare pentru ca asistenții maternali profesioniști să beneficieze efectiv de concediu de odihnă în natură între anii 2011-2014, cuantumul despăgubirii solicitate fiind, din motive de echitate și de similitudine, la nivelul indemnizației de concediu calculată conform prevederilor legale din perioada respectivă, proporțional cu numărul de zile de concediu de odihnă neefectuat în natura.

Se precizează de către reclamantii că acțiunea de recuperare a indemnizației de concediu de odihnă neefectuat de către asistenții maternali au făcut obiectul mai multor dosare începând cu anul 2007, în care prin hotărâri judecătorești, s-au acordat despăgubiri pentru concediu de odihnă neefectuat.

Reclamantii au precizat că solicită, ținând cont de prevederile OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, care prin art. 1, alin. 2, a consacrat principiul egalității între cetățeni, excluderea privilegiilor și discriminărilor/ inclusiv în exercitarea drepturilor economice, acordarea despăgubirilor în bani pentru asistenții maternali care se afla exact în aceeași situație ca și în anii anteriori de a nu fi putut beneficia de concediul de odihnă în natură și deci nici de indemnizația de concediu.

În ceea ce privește solicitarea de plată a unui spor de 100% pentru zilele de sărbătoare legală lucrate de asistenții maternali în perioada 2011-2014, dar neplătite de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, arată reclamantii că baza legală se regăsește în art.110 (1) și art. 142(2) din Codul Muncii și în Contractul Colectiv încheiat la Nivel de unitate art. 313 care conține clauze de aplicare discriminatorii pentru asistenții maternali deoarece sporul pentru zilele sâmbăta, duminică și în sărbătorile legale este recunoscut și plătit cu 100% de către angajator, doar pentru salariații din centrele de plasament, salariații care prestează munca la domiciliu asistenți maternali fiind privați de acest drept.

Ținând cont de prevederile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, care prin art.1, alin.2, a consacrat principiul egalității între cetățeni, excluderea privilegiilor și discriminărilor, inclusiv în exercitarea drepturilor economice, reclamantii solicită acordarea acelorași drepturi și asistenților maternali care lucrează non stop la domiciliu fără a beneficia de repaus săptămânal cum beneficiază ceilalți salariați din Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, deoarece neplata acestui spor reprezintă o formă de discriminare economică a acestor salariați în locul de muncă.

Se motivează că în cazul în care soluția instanței va fi de admitere a cererii, fie ea și parțial, solicită obligarea Consiliului Județean Constanța să aloce fondurile necesare pentru achitarea drepturilor cuvenite,

În drept, au invocat dispozițiile art. 248 alin.3, art. 283 alin.1, lit. c) din Legea nr. 53/2003; art. 67 coroborat cu prevederile art.28 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social, prevederile art. 22 din O.G. nr.137/2000 privind combaterea discriminării, cu modificările și completările ulterioare și Statutul Sindicatului Nova Vita ai salariaților din Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului; prevederile art.38-39 din Legea nr.53/2003, Codul muncii; prevederile art. 41, alin. 2 din Constituția României; H.G.R. nr. 250/1992, republicată, privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare; prevederile H.G.R. nr.217/1998 cu privire la condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist, act normativ aplicabil în perioada ianuarie - iunie 2003 și prevederile H.G.R. nr.679/2003 (act normativ aplicabil în perioada iunie 2003 – decembrie 2004); prevederile art. 20 din O.U.G. nr.26/1997, republicată, privind protecția copilului aflat în dificultate, cu modificările și completările ulterioare; art. 110 (1) și art. 142 din Codul muncii, art.137 (1) (2) din Legea nr

137 din 2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, celelalte prevederi legale de reglementare în materie din legislația națională și internațională.

Au fost anexate cererii de chemare în judecată o serie de înscrisuri care se află la filele 10 – 237 din dosar (vol. I).

Legal citate pârâtele au formulat întâmpinare.

Prin întâmpinarea formulată, pârâțul Consiliul Județean Constanța, a invocat *excepția lipsei calității sale procesuale pasive* și *excepția prescripției dreptului material la acțiune* iar pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea *excepției lipsei calității sale procesuale pasive*, pârâțul a făcut trimitere la finanțarea protecției speciale a copilului lipsit, temporar sau definitiv, cu analizarea acesteia prin disp. art. 1 alin. (2), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (2), art. 7, din H.G. nr. 23/2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale.

Dacă H.G. nr.23/2010 stabilește standardele de cost pentru serviciile sociale destinate protecției speciale a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, precum și sursele de finanțare a acestora respectiv, la bugetul de stat și bugetele proprii ale autorităților publice locale, cuantumul procentual al finanțării din sursele reglementate este stabilit prin acte normative. Respectiv dispozițiile art. 4, alin. (2) din H.G. nr.457/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de stabilire a nivelului contribuțiilor comunităților locale la finanțarea activității de protecție a copilului aflat în dificultate, prev. art. 20 din O.U.G. nr. 103/2013, modificate prin O.U.G. nr.58/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare și pentru modificarea unor acte normative în sensul asigurării finanțării sistemului de protecție a copilului în proporție de cel mult 90 % de la bugetul de stat și nu mai puțin de 10% de la bugetele autorităților publice locale.

Susține pârâțul Consiliul Județean Constanța, că nu justifică calitatea procesual pasivă întrucât obligația legală de alocare a sumelor ce formează obiectul acțiunii nu îi incumbă, finanțarea serviciilor sociale realizându-se de la bugetul de stat și, în completarea sumelor alocate de la bugetul de stat (cel puțin 25% până în anul 2014, respectiv 10 % la momentul intrării în vigoare a O.U.G. nr. 58/2014), de la bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza cărora provin copiii protejați.

Pârâțul Consiliul Județean Constanța afirmă că în speță, obligația legală de alocare a sumelor nu este în sarcina consiliului județean. Consiliile județene răspunzând de repartizarea sumelor și de aprobarea bugetelor pentru serviciile sociale cu sau fără personalitate juridică, aflate în administrare și nu de alocarea sumelor în cauză.

Pentru aceste considerente, a solicitat respingerea capătului de cerere ca nefondat.

Pârâțul Consiliul Județean Constanța, invocă *excepția prescripției dreptului la acțiune*, cu privire la capătul 1 al cererii introductive pentru pretențiile aferente anului 2011, pentru capătul 2 al cererii introductive pentru pretențiile aferente perioadei 01.01.2011-03.06.2012 iar pentru capătul 5 al cererii introductive apreciază prescrise sumele reprezentând actualizarea în funcție de rata inflației aferente pretențiilor precizate la capătul 1 al cererii introductive aferente anului 2011 și a pretențiilor precizate la capătul 2 al cererii introductive aferente perioadei 01.01.2011 – 03.06.2012.

În motivarea acestei excepții pârâțul apreciază incidente dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii. Raportat la data introducerii acțiunii din 03.06.2015, consideră că dreptul la acțiune pentru pretențiile constând în despăgubiri bănești pretinse în referire la concediul anului 2011 s-a născut la data de 01.01.2012 și s-a prescris la 01.01.2015, fiind prescris și dreptul la acțiune pentru sumele pretinse cu titlu de actualizări.

Susține pârâțul că în egală măsură, dreptul la acțiune pentru plata sporului pretins conform capătului 2 al acțiunii s-a născut la data dreptului la acțiune pentru plata salariului conf. art. 160 Codul muncii, salariul plăindu-se lunar, astfel încât apreciază prescrise sumele aferente perioadei 01.01.2011 – 03.06.2012, precum și dreptul la acțiune pentru sumele pretinse cu titlu de actualizări.

Pârâtul Consiliul Județean Constanța, face trimitere la disp. art. 119 alin. (1) și art. 121 din Legea 272/2004 susținând că activitatea persoanei atestate ca asistent maternal, conform legii, se desfășoară în baza unui contract special, derogatoriu de la dreptul comun, al cărui elemente caracteristice sunt expres reglementate. Contractul individual de muncă al asistentului maternal profesionist este un contract atipic, guvernat de Legea nr. 272/2014, H.G. nr. 679/2003 privind condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist și art. 20 din O.U.G nr. 26/1997, republicată, privind protecția copilului aflat în dificultate. Totodată, art. 10 alin. (1) lit. f) din H.G. 679/2003, stabilește că asistentul maternal profesionist trebuie să asigure continuitatea activității desfășurate și în perioada efectuării concediului legal de odihnă, cu excepția cazului în care separarea de copiii plasați sau încredințați pentru această perioadă este autorizată de către angajator.

Pârâtul Consiliul Județean Constanța, afirmă că raportat la actul normativ susmenționat, susținerea reclamanților în sensul H.G. nr. 679/2003 ar fi aplicabila doar până în decembrie 2014 și nu ar trebui reținută întrucât actul normativ nu este abrogat nici în prezent. Trebuie avute în vedere disp. art. 20 din O.U.G nr. 26 din 9 iunie 1997, republicată, privind protecția copilului aflat în dificultate.

În ceea ce privește despăgubirile solicitate de reclamanți privind concediul de odihnă, pârâtul face trimitere la caracterul special al contractului asistentului maternal, așa cum este reglementat de Legea nr. 272/2004 și celelalte norme legale indicate, cu aplicarea principiului potrivit căruia norma specială derogă de la norma generală.

Pârâtul face trimitere la dispozițiile art. 122 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 272/2004 potrivit căroră „Activitatea persoanei atestate ca asistent maternal, în condițiile legii, se desfășoară în baza unui contract cu caracter special, aferent protecției copilului, încheiat cu direcția sau cu un organism privat acreditat, care are următoarele elemente caracteristice: ... în perioada efectuării concediului legal de odihnă asigură continuitatea activității desfășurate cu excepția cazului în care se separarea în această perioadă de copilul aflat în plasament în familia sa este autorizată de direcție”.

Consideră pârâtul că, dispozițiile legale citate sunt prevăzute și de art. 10 alin. (1) lit. f) din H.G. nr. 679/2003 și că pornind de la cadrul special de reglementare incident, trebuie să fie avută în vedere împrejurarea că reclamanții au efectuat concediul de odihnă în perioada în litigiu. În aceste condiții, menționarea de către o parte a asistenților maternali, în cuprinsul cererilor de concediu, că pe perioada concediului de odihnă copilul rămâne în familia asistentului maternal, nu reprezintă decât respectarea obligației legale stabilită în sarcina asistentului maternal. Susținerile reclamanților în sensul ca Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța a acordat asistenților maternali profesioniști numai scriptic concediul de odihnă sunt lipsite de suport legal și probatoriu. Concediul de odihnă a fost acordat conform dispozițiilor legale incidente și cererilor formulate de reclamanți.

Susține pârâtul că, în măsură în care reclamanții au solicitat efectuarea concediului de odihnă fără copiii aflați în plasament, cererile au fost aprobate de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța conform solicitărilor, spre exemplu în cazul reclamanților, Pantea Livioara, Stoian Ion, Predoi Lenuța, Timircan Virginia, Adam Valerica, Grigoraș Antoneta iar menționarea de către o parte a asistenților maternali, în cuprinsul cererilor de concediu, că pe perioada concediului de odihnă copilul rămâne în familia asistentului maternal, nu reprezintă decât respectarea obligației legale.

Mai afirmă pârâtul că incidente sunt și disp. art. 146 alin. (3) din Codul muncii, conform căroră compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă.

Cu referire la sporul de 100% solicitat de către reclamanți, pentru zilele de sărbătoare legală, pârâtul subliniază că deși capătul 2 al cererii introductive se refera la zilele de sărbătoare legală, fiind indicate în cadrul motivelor de drept disp. art. 142 alin. (2) din Codul Muncii, iar zilele de sărbătoare legală sunt enumerate expres și limitative de disp. art. 139

alin. (1) Codul muncii, reclamanții includ și zilele de sâmbătă și duminică. Pârâțul consideră capătul de cerere nefondat, sporurile asistenților maternali fiind expres reglementate de 20 din O.U.G nr. 26/1997. Dispozițiile menționate reglementează drepturile de care beneficiază asistenții maternali profesioniști pe perioada încredințării sau a plasamentului copilului, enumerarea fiind limitativă potrivit disp. art. 201 alin. (3¹) „Pe perioada încredințării sau a plasamentului copilului, asistenții maternali profesioniști beneficiază de următoarele drepturi: a) salariu de bază stabilit între limita minimă și limita maximă pentru asistentul social cu pregătire medie, în funcție de vechimea în muncă, prevăzut la pct. I lit. A din anexa nr. IV/la, respectiv anexa nr. IV/1b la O.U.G. nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit O.U.G. nr. 24/2000 ind. 4 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 ind.5 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane rare ocupă funcții de demnitate publică; b) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pentru condiții de încordare psihică ridicată și responsabilitate sporită în care se desfășoară activitatea; c) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pe perioada în care au în plasament sau încredințare cel puțin 2 copii; d) un spor de 25% calculat la salariul de bază, pentru fiecare copil cu handicap/dizabilități; infectat HIV sau bolnav SIDA, încredințat ori primit în plasament.”

Pârâțul face trimitere la dispozițiile Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, la jurisprudența Curții Constituționale considerând nefondat acest capăt de cerere.

În ceea ce privește capătul de cerere referitor la actualizarea sumelor, pentru aceleași considerente, pârâțul solicită respingerea și a acestor pretenții.

În considerarea argumentelor expuse pârâțul solicită respingerea acțiunii și obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

În drept își întemeiază susținerile pe disp. art. 205 și urm. din Noul Cod de proc. civ. A solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

La întâmpinarea formulată pârâțul a depus o serie de înscrisuri existente la filele 84-120 dosar vol.II.

Pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (D.G.A.S.P.C.) Constanța, a formulat întâmpinare prin care a invocat: *exceptia necompetenței teritoriale a Tribunalului Iași; exceptia lipsei calității procesual active a sindicatului* raportat la lipsa dovezii calității de membru de sindicat pentru care s-a promovat acțiunea; *exceptia lipsei dovezii calității de reprezentant al sindicatului; exceptia prescripției dreptului material la acțiunea pentru despăgubirile aferente anului 2011 și exceptia prematurității față de solicitările de plată a despăgubirilor pentru anul 2014.*

Pârâta susține faptul că motivarea excepțiilor au o strânsă legătură prin abordarea fundamentării lor juridice. La dosarul cauzei, au fost depuse cererile de adeziune la sindicat a salariaților Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, aprobate de către organizația sindicală în lunile februarie, martie și aprilie, după caz, or aceste cereri chiar și aprobate nu fac dovada concretă a calității de membru, aceștia putând fi ulterior excluși de la data aderării pentru neplata cotizației.

Potrivit disp. art. 7 și 8 din Statutul sindicatului, calitatea de membru de sindicat încetează în cazul excluderii, care poate fi realizată pentru neplata cotizației aferente calității de membru. Din evidența Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, pentru niciuna din persoanele care au completat cereri de adeziune nu a fost reținută și virată contravaloarea cotizației din salariile realizate de către acestea, întrucât nu a fost primită nicio solicitare în acest sens din partea organizației sau a salariatului. Pârâta a făcut trimitere la art.10 din Statutul Sindicatului Nova Vita.

Pentru lipsa dovezii calității de membru al organizației sindicale, pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, a solicitat admiterea excepției lipsei calității procesuale active a Sindicatul Nova Vita.

Susține pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța că prin cererile de asistare și reprezentare juridică depuse de Sindicatul Nova Vita, se poate constata faptul că, fiecare persoană fizică nominalizată a mandatat să fie reprezentată juridic de către reprezentantul legal al sindicatului. Acest mandat de reprezentare și asistare este acordat unei persoane fizice, chiar dacă aceasta are și calitatea de președinte al sindicatului. Organizația sindicală ca persoană juridică nu trebuie să se confunde cu persoana fizică care ocupă funcții de conducere în cadrul organizației iar din cuprinsul acestor cereri nu rezultă faptul că a fost acordat un mandat pentru promovarea acțiunii în justiție ce face obiectul prezentului dosar.

Pârâta afirmă că semnatarii cererilor nu și-au manifestat niciodată intenția de a formula cerere de chemare în judecată ce face obiectul cauzei, nu au împuternicit pe nimeni să manifeste în numele lor o astfel de voință juridică. Această voință nu a fost exprimată în mod valabil de Sindicatul Nova Vita și nu poate fi exprimată nici de președintele sindicatului întrucât nu a primit mandat în acest sens, în condițiile disp.art.85 Cod proc.civ. Lipsa manifestării de voință ar atrage anularea cererii de chemare în judecată potrivit disp. art. 82 Cod proc.civ. iar lipsa împuternicirii date sindicatului conf. disp. art. 28 alin. 1 din Legea 62/2011, are drept consecință lipsa dovezii de reprezentant și lipsa calității procesuale active a sindicatului.

În lipsa dovezii calității procesuale active a Sindicatului Nova Vita, precum și în lipsa calității de reprezentant a acestuia, având în vedere că toți asistenții maternali au domiciliul pe raza județului Constanța și raportat la disp. art. 210 din Legea nr. 62/2011, pârâta a solicitat admiterea excepției necompetenței teritoriale a Tribunalului Iași, cu consecința declinării cauzei spre competent soluționare Tribunalului Constanța.

Referitor la excepția privind dreptul material la acțiune pentru pretențiile aferente anului 2011, pârâta a solicitat să se constate că pentru acestea a fost împlinit termenul general al prescripției extinctive, respectiv de 3 ani, și să se dispună respingerea dreptului ca fiind prescris.

În ce privește excepția prematurității formulării pretențiilor pentru plata despăgubirilor aferente concediului de odihnă neefectuat pentru anul 2014, pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța a solicitat admiterea acesteia motivat de faptul că dreptul la acțiune pentru acest capăt de cerere nu este născut, concediul de odihnă pentru anul 2014, putând fi efectuat în conformitate cu disp. art. 146 alin. 2 din Legea 53/2003 iar cererea de chemare în judecată a fost introdusă la data de 03.06.2015, înainte ca dreptul să fie născut.

Pe fondul cauzei, pârâta a învederat că o particularitate a contractului de muncă special al asistentului maternal profesionist, reglementat de către H.G. nr. 679/2003, este dat de faptul că munca acestuia are un caracter continuu, astfel că atunci când s-a încheiat un astfel de contract, asistentul maternal a cunoscut faptul că activitatea sa nu este limitată la un număr fix de ore, fiind în legătură directă cu obiectul muncii, respectiv creșterea, îngrijirea și educarea necesare dezvoltării copiilor pe care îi are în plasament.

Susține pârâta că acordarea sporului de 100% pentru perioada lucrată în zilele de repaus săptămânal nu are temei legal și nici contractual, plecând tocmai de la modul de reglementare a acestei profesii, respectiv încheierea contractului de muncă pe perioada valabilității atestatului maternal, precum și desfășurarea continuă a activității respective. Datorită reglementării speciale a raporturilor de muncă și a caracterului continuu al muncii desfășurate, acordarea concediului de odihnă asistenților maternali se face în condițiile stabilite de art. 10 lit. f) din H.G. nr. 679/2003. În acest sens pârâta a făcut trimitere la practica Curții Europene a Drepturilor Omului prin soluționarea cererii nr. 24456/13 a Sindicatului Pro Asistență Socială.

Pârâta mai susține că pentru toți salariații Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța au fost realizate programări individuale și colective în conformitate cu disp. art. 148 alin.1, 2 și 3 din Legea 53/2003 republicată iar în raport de disp. art. 149, salariatul este obligat să efectueze în natură concediul de odihnă în perioada programată, dispoziții care se regăsesc și în prev. art.6, alin. 1 și 2 din H.G. nr. 250/1992.

Pârâta afirmă că este real faptul că potrivit disp. art. 8 alin. 1, 2 și 3 din H.G. nr.250/1992, persoana care nu a efectuat concediul de odihnă primește o despăgubire egală cu indemnizația de concediu, în baza disp. art. 111 din Legea 53/2003 însă această despăgubire se va suporta de cel din vina căruia nu s-a efectuat concediul. În situația de față pârâta D.G.A.S.P.C. Constanța afirmă că nu a refuzat acordarea concediului de odihnă pentru niciun asistent maternal astfel încât să poată fi reținută vreo vină în sarcina sa.

Pentru aceste motive a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În drept și-a întemeiat susținerile pe disp. art. 205 Cod proc. Civ.

În dovedirea susținerilor a solicitat proba cu înscrișuri.

Referitor la excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Iași, instanța s-a pronunțat la termenul din 18.11.2015.

La întâmpinarea formulată de către pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, reclamantii au formulat răspuns la întâmpinare, depus la filele 155-156 dosar (vol. II).

În ce privește excepția privind lipsa calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Județean Constanța instanța reține următoarele:

Pârâtul Consiliul Județean Constanța a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive, motivat de faptul că nu justifică calitatea procesual pasivă întrucât obligația legală de alocare a sumelor ce formează obiectul acțiunii nu îi incumbă. Finanțarea serviciilor sociale realizându-se de la bugetul de stat și, în completarea sumelor alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza cărora provin copiii protejați, acesta răspunzând de repartizarea sumelor și de aprobarea bugetelor pentru serviciile sociale cu sau fără personalitate juridică, aflate în administrare și nu de alocarea sumelor în cauză.

Potrivit disp. H.G. nr.1434/2004, respectiv art. 4 alin.(1) „Prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, se înființează Direcția generală și se aprobă structura organizatorică, numărul de personal, precum și finanțarea acestei direcții. (2) Consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, aprobă, prin hotărâre, regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale, pe baza prevederilor regulamentului-cadru aprobat prin prezenta hotărâre. (3) Atribuțiile Direcției generale, prevăzute în regulamentul-cadru, se completează cu alte atribuții, în funcție de caracteristicile sociale ale unităților administrativ-teritoriale și ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București.” iar potrivit disp. art. 8 „Finanțarea Direcției generale se asigură din bugetele locale ale județelor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București.”

Prin urmare, potrivit disp. art. 4 și art. 8 din H.G. 1434/2004, susmenționate, rezultă că Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța este înființată în subordinea Consiliului Județean Constanța care îi aprobă structura organizatorică, numărul de persoane și finanțarea, iar finanțarea Direcției generale se asigură din bugetul local județean.

În consecință, calitatea procesuală pasivă a pârâtului Consiliul Județean Constanța este justificată pentru capătul de cerere privind obligarea la alocarea sumelor necesare. Pârâtul fiind persoana căreia îi revine obligația de a asigura finanțarea necesară în raportul juridic dedus judecării de reclamantii, motiv pentru care instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Județean Constanța.

Asupra excepției prescripției dreptului la acțiune invocată de către pârâte, în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2011 instanța constată următoarele:

Potrivit disp. art. 144 din Codul muncii, dreptul la concediul de odihnă anual plătit este garantat tuturor salariaților, drept care nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renunțări sau limitări.

Potrivit disp. art. 146 (1) "Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an. (2) În cazul în care salariatul, din motive justificate, nu poate efectua, integral sau parțial, concediul de odihnă anual la care avea dreptul în anul calendaristic respectiv, cu acordul persoanei în cauză, angajatorul este obligat să acorde concediul de odihnă neefectuat într-o perioadă de 18 luni începând cu anul următor celui în care s-a născut dreptul la concediul de odihnă anual."

Potrivit art. 41 alin. 2 din Constituția României, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială care privesc și concediul de odihnă plătit, iar exercițiul unor drepturi sau unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, potrivit art. 53 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor H.G. nr. 679/2003 activitatea asistenților maternali privind creșterea, îngrijirea și educarea necesare dezvoltării armonioase a copiilor pe care-i primesc în plasament sau încredințare, se desfășoară în baza unui contract de muncă ce are un caracter special, specific protecției copilului.

Acest caracter al contractului individual de muncă nu înlătură calitatea de salariați a acestora și nici aplicarea dispozițiilor Codului muncii.

Conform art. 10 alin.1, lit. f din H.G. nr. 679/2003, asistenții maternali sunt obligați să asigure continuitatea activității desfășurate și în perioada efectuării concediului legal de odihnă, cu excepția cazului în care separarea de copiii plasați sau încredințați pentru această perioadă este autorizată de către angajator.

Caracterul special al contractului lor de muncă nu poate înlătura dreptul oricărui salariat la efectuarea în natură a concediului de odihnă anual plătit, iar în situația în care exercitarea acestui drept nu este asigurată de către angajator salariatul este îndreptățit la plata de despăgubiri.

Având în vedere că, în speță, reclamantii avea posibilitatea de a efectua în natură concediul de odihnă aferent anului 2011 până la data de 30.06.2013, și având în vedere faptul că prezenta acțiune a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 03.06.2015, instanța constată nefondată excepția prescripției dreptului la acțiune invocată de către pârâte.

Prin urmare, instanța va respinge excepția prescripției dreptului la acțiune invocată, în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2011.

Referitor la excepția prematurității invocată de către pârâta D.G.A.S.P.C. Constanța, în capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2014, instanța o constată neîntemeiată.

În cauză reclamantii au solicitat obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata despăgubirilor bănești pentru prejudiciul suferit urmare a neefectuării în natură, din motive neimputabile acestora, a concediului de odihna aferent anului 2014.

Pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța a susținut în motivarea acestei excepții (fila 145 dosar vol. II) că acest capăt de cerere nu este născut, concediul de odihnă pentru anul 2014, putând fi efectuat în natură conf. disp. art. 146 alin. 2 din Legea 53/2003 iar cererea de chemare în judecată a fost introdusă la data de 03.06.2015, înainte ca dreptul să fie născut.

Potrivit disp. art.146 (1) "Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an. (2) În cazul în care salariatul, din motive justificate, nu poate efectua, integral sau parțial, concediul de odihnă anual la care avea dreptul în anul calendaristic respectiv, cu acordul persoanei în cauză, angajatorul este obligat să acorde concediul de odihnă neefectuat într-o perioadă de 18 luni începând cu anul următor celui în care s-a născut dreptul la concediul de odihnă anual."

În analiza problemei litigioase supusă judecării instanța pornește de la premisa unui concediu de odihnă efectuat, așa cum au afirmat reclamantii și cum a recunoscut și pârâta

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța prin tabelul depus la fila 159 din dosar (vol. III), fapt ce conferă actualitate dreptului solicitat prin prezenta acțiune.

Prematuritatea nu a fost dovedită de către pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, care are sarcina probei potrivit art. 272 din Codul muncii. Astfel, aceasta nu a dovedit faptul că reclamanții nu au efectuat concediul de odihnă aferent anului 2014 și că la acest moment nu ar putea solicita despăgubiri pentru efectuarea concediului de odihnă împreună cu copiii.

În consecință, instanța urmează să respingă excepția prematurității invocată în capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii cuvenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2014.

În ce privește excepția lipsei calității de reprezentant a Sindicatului Nova Vita și excepția lipsei calității procesuale active a Sindicatului Nova Vita, invocate de pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, instanța le constată neîntemeiate.

În fapt prin întâmpinare pârâta a învederat că, deși au fost depuse la dosar cererile de adeziune la sindicat a salariaților Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, chiar și aprobate, nu fac dovada concretă a calității de membri.

Potrivit disp. art. 28 alin. (2) din Legea nr.62/2011 „În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, în baza unei împuterniciri scrise din partea acestora. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune sau renunță la judecată în mod expres.”

Tribunalul constată că la filele 92-187 din dosar (vol. I) s-au depus copii certificate pentru conformitate cu originalul ale cererilor de adeziune ale reclamanților și totodată, cereri de reprezentare în instanță, adresate aceluiași sindicat.

Sindicatul Nova Vita, prin răspunsul la întâmpinare, depus la filele 155-156 dosar (vol. II), confirmă că nu exista nici un fel de retragere sau decizie de excludere din sindicat a membrilor Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și că aceștia au achitat cotizația cu chitanță.

Tribunalul reține că reclamanții au dat Sindicatului Nova Vita mandate generale de reprezentare în instanță, în formă scrisă, în sensul dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Legea nr. 62/2011 .

Raportat la considerentele expuse mai sus, instanța va respinge excepția lipsei calității de reprezentant a Sindicatului Nova Vita și excepția lipsei calității procesuale active a Sindicatului Nova Vita, invocate de către pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța.

În ceea ce privește excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a Sindicatului Nova Vita invocată din oficiu de către instanță cu privire la reclamanții Emin Geavidan Munteanu Mariana, Pantea Livioara, Smochină Dumitru și Timircan Verginia, instanța reține următoarele:

Reclamanta Emin Geavidan, a mandatat Sindicatul Nova Vita, potrivit cererii de reprezentare depusă la fila 163 dosar (vol. I), să o reprezinte legal, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, doar pentru perioada 2013-2014.

Reclamanta Munteanu Mariana, a mandatat Sindicatul Nova Vita, potrivit cererii de reprezentare depusă la fila 175 dosar (vol. I), să o reprezinte legal, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, doar pentru perioada aferentă anului 2012.

Reclamanta Pantea Livioara, a mandatat Sindicatul Nova Vita, potrivit cererii de reprezentare depusă la fila 154 dosar (vol. I), să o reprezinte legal, în ce privește capătul de

cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă, doar pentru perioada aferentă anului 2012.

Reclamantul Smochină Dumitru, a mandatat Sindicatul Nova Vita, potrivit cererii de reprezentare depusă la fila 150 dosar (vol. I) să-l reprezinte legal, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, doar pentru perioada 2012-2013.

Reclamanta Timircan Verginia, a mandatat Sindicatul Nova Vita, potrivit cererii de reprezentare depusă la fila 168 dosar (vol. I), să o reprezinte legal, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, doar pentru perioada 2012-2013.

Potrivit disp. art. 67 Cod procedură civilă, părțile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin mandatar, iar mandatarul cu procură generală poate să reprezinte în judecată pe mandant, numai dacă acest drept i-a fost dat anume.

Potrivit disp. art. 28 alin. 1 din Legea nr. 62/2011 „organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, în fața instanțelor judecătorești, organelor de jurisdicție, a altor instituții sau autorități ale statului, prin apărători proprii sau aleși”, iar potrivit alin. 2 al aceluiași articol, „*în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. 1, organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, în baza unei împuterniciri scrise din partea acestora. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune sau renunță la judecată în mod expres*”.

Potrivit disp. art. 161 alin. 1 Cod procedură civilă, „când instanța constată lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale a părții sau *când reprezentantul părții nu face dovada calității sale, se poate da un termen pentru împlinirea acestor lipsuri*”, iar potrivit alin. 2 al aceluiași articol, „dacă lipsurile nu se împlinesc, instanța va anula cererea”.

Or, în speță, deși instanța a pus în vedere Sindicatului Nova Vita să depună la dosar dovada împuternicirii scrise din partea reclamanților, membri de sindicat susmenționați, pentru introducerea acțiunii, acesta nu s-a conformat dispozițiilor instanței și nu a făcut dovada cerută expres de dispozițiile legale.

Pe cale de consecință, întrucât reprezentantul reclamanților, Sindicatului Nova Vita, nu a făcut dovada împuternicirii primite în condițiile prevăzute de art. 28 alin. 1 din Legea 62/2011, instanța va admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant și va anula cererea reclamanților: Emin Geavidan, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, pentru perioada 2013-2014, Munteanu Mariana, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, pentru perioada aferentă anului 2012, Pantea Livioara, în ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă, pentru perioada aferentă anului 2012. Smochină Dumitru, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, pentru perioada 2012-2013, Timircan Verginia, în ce privește capetele de cerere privind obligarea pârâtei la plata concediului de odihnă și a sporului pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, pentru perioada 2012-2013.

Referitor la excepția prescripției dreptului la acțiune, în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata sporului de 100% pentru perioada 01.01.2011–02.06.2012, actualizat cu indicele de inflație și dobânda legală, instanța reține următoarele:

În fapt prin cererea introductivă reclamanții au solicitat obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata sporului de 100 %

pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală, pentru perioada ianuarie 2011–2014, actualizate în funcție de rata inflației și dobânda legală.

Potrivit disp. art. 268 alin. 1 lit. c din Codul muncii „Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat.”

Față de data la care cererea de chemare în judecată a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Iași din 03.06.2015, instanța constată că dreptul la acțiune pentru plata sporului de 100% pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală, s-a împlinit deja pentru perioada 01.01.2011 – 02.06.2012.

Prin urmare instanța va admite excepția prescripției dreptului la acțiune, în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata sporului de 100% pentru perioada 01.01.2011–02.06.2012, actualizat cu indicele de inflație și dobânda legală, și, în consecință:

Va respinge cererea formulată de Sindicatul Nova Vita, în numele și pentru reclamanți, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata sporului de 100% pentru perioada 01.01.2011–02.06.2012, actualizat cu indicele de inflație și dobânda legală, pe excepția prescripției dreptului la acțiune.

Pe fond, analizând actele și lucrările dosarului cauzei, instanța reține următoarea situație de fapt:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții solicită obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la: plata despăgubirilor bănești pentru prejudiciul suferit de aceștia urmare a neefectuării în natură, din motive neimputabile, a concediului de odihna aferent perioadei 2011-2014, despăgubiri stabilite din motive de echitate și similitudine la nivelul indemnizației de concediu prevăzute de lege, proporțional cu numărul de zile de concediu de odihnă neefectuat în natură; la plata sporului de 100% pentru munca prestată de salariați la domiciliu, dar nepontată și neplătită de angajator în zilele de sărbătoare legală în perioada 2011-2014; la plata pe viitor a acestui spor; obligarea pârâtului Consiliului Județean Constanța la alocarea fondurilor necesare pentru plata drepturilor bănești solicitate iar toate sumele astfel determinate să fie actualizate în raport de rata inflației și de dinamica prețurilor, cu obligarea pârâților și la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, se reține că reclamanții, în calitate de membri de sindicat ai Sindicatului Nova Vita din cadrul Direcției Generale de Asistență și Protecția Copilului, au exercitat profesia de asistenți maternali profesioniști în anii, 2011, 2012, 2013 și 2014 în baza contractelor individuale de muncă și au avut în această perioadă copii în plasament față de care au desfășurat activitate de creștere, educație și ocrotire.

Potrivit art. 8 alin. 1 din H.G. nr. 679/2003 privind condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist, activitatea asistenților maternali privind creșterea, îngrijirea și educarea necesare dezvoltării armonioase a copiilor pe care-i primesc în plasament sau încredințare, se desfășoară în baza unui contract de muncă ce are un caracter special, specific protecției copilului. Acest caracter special al contractului individual de muncă nu înlătură calitatea de salariați a acestora și nici aplicarea dispozițiilor Codului muncii.

Potrivit disp. art. 144 din Codul muncii, dreptul la concediul de odihnă anual plătit este garantat tuturor salariaților, drept care nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renunțări sau limitări.

Totodată, art. 149 din Codul muncii prevede obligația salariatului de a efectua în natură concediului de odihnă în perioada în care a fost programat, cu excepția situațiilor prevăzute de lege sau atunci când, din motive obiective, concediul nu poate fi efectuat.

Potrivit disp.art.1, alin. 2 din Codul muncii „Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.”

Potrivit art. 41 alin. 2 din Constituția României, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială care privesc și concediul de odihnă plătit, iar exercițiul unor drepturi sau unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, potrivit art. 53.

Conform art. 10 alin.1, lit. f din H.G. nr. 679/2003, asistenții maternali sunt obligați să asigure continuitatea activității desfășurate și în perioada efectuării concediului legal de odihnă, cu excepția cazului în care separarea de copiii plasați sau încredințați pentru această perioadă este autorizată de către angajator.

Raportat la disp. art.1 alin.2 din Codul muncii, prevederile art. 10 alin. 1, lit. f din H.G. nr. 679/2003 sunt derogatorii de la disp. art. 144 și art. 149 din Codul muncii, instituind obligația salariatului asistent maternal de a asigura continuitatea activității și în perioada efectuării concediului legal de odihnă, dacă acesta efectuează concediul de odihnă împreună cu copiii cărora trebuie să le asigure îngrijirea și ocrotirea.

Așadar ne aflăm în situația în care două norme juridice reglementează același obiect (efectuarea concediului de odihnă), însă una dintre norme are caracter general iar alta caracter special. Cu toate acestea, în această situație, norma specială (H.G. nr.679/2003) nu poate înlătura norma cu caracter general (Legea nr. 53/2003 - Codul muncii), întrucât cele două norme nu sunt de același nivel, norma specială fiind de nivel inferior normei generale.

Prin urmare dispozițiile art. 10 alin.1, lit. f din H.G. nr. 679/2003 nu înlătură aplicarea dispozițiilor art. 144 și art. 149 Codul muncii, deoarece H.G. nr. 679/2003 nu este o lege specială.

Legea specială care reglementează același obiect este Legea nr. 272/2004 însă această lege a instituit obligația asistentului maternal ca în perioada efectuării concediului legal de odihnă să asigure continuarea activității, doar prin modificările și completările aduse prin Legea 257/2013, ce a intrat în vigoare la 26.09.2013.

Față de aceste dispoziții legale rezultă că, asistenții maternali își desfășoară continuu activitatea și în perioada în care, scriptic, figurează în concediul legal de odihnă, astfel că sunt prejudiciați prin neefectuarea în natură a acestui concediu.

Caracterul special al contractului lor de muncă nu poate înlătura dreptul oricărui salariat la efectuarea în natură a concediului de odihnă anual plătit, iar în situația în care exercitarea acestui drept nu este asigurată de către angajator, salariatul este îndreptățit la plata de despăgubiri.

În ceea ce privește cererea reclamanților privind actualizarea sumelor cu indicele de inflație, instanța constată că este întemeiată.

Astfel, actualizarea drepturilor bănești convenite reclamanților cu rata inflației reprezintă o despăgubire pentru devalorizarea monedei naționale.

Indicele de inflație reprezintă un calcul matematic aplicabil în cazul unui fenomen specific economiei de piață, prin intermediul căruia se măsoară gradul de depreciere a valorii banilor aflați în circulație, aduși astfel la actuala lor putere de cumpărare. Prin actualizarea debitului se urmărește acoperirea unui prejudiciu efectiv cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul de timp scurs de la data scadenței și până la data plății efective a sumei datorate.

Actualizarea se constituie într-o modalitate de reparare a pierderii suferite de creditor, în vederea asigurării respectării principiului restitutio in integrum.

Față de aceste considerente instanța va admite cererea reclamanților de obligarea a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, la plata de despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2013, în raport de modul de soluționare a excepțiilor invocate în prezenta cauză și proporțional cu numărul de zile de concediu convenit și neefectuat în natură (raport la perioada efectiv lucrată în fiecare an) actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtului Consiliul Județean Constanța, să aloce pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului

Constanța sumele necesare plății drepturilor bănești prevăzute prin prezenta hotărâre, instanța îl constată întemeiat.

Potrivit disp. art. 8 din H.G. nr. 1434/2004 „Finanțarea Direcției generale se asigură din bugetele locale ale județelor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București”.

Potrivit disp. art. 4 din H.G. 1434/2004 „, (1) Prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, se înființează Direcția generală și se aprobă structura organizatorică, numărul de personal, precum și finanțarea acestei direcții. (2) Consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, aprobă, prin hotărâre, regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale, pe baza prevederilor regulamentul cadru aprobat prin prezenta hotărâre. (3) Atribuțiile Direcției generale, prevăzute în regulamentul-cadru, se completează cu alte atribuții, în funcție de caracteristicile sociale ale unităților administrativ-teritoriale și ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București. „

În temeiul disp. art. 8 din H.G. nr.1434/2004 instanța va admite solicitarea formulată de către reclamanti în sensul obligării pârâtului Consiliul Județean Constanța de a aloca paratei Direcția Generala de Asistența Sociala și Protecția Copilului Constanța sumele necesare plății drepturilor bănești acordate prin prezenta hotărâre.

Președintele Consiliului Județean are calitatea de ordonator principal de credite iar Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului fiind înființată în subordinea Consiliului Județean, care îi aprobă structura organizatorică, numărul de persoane și finanțarea, așa cum prevede disp. art.4 din H.G.R. 4134/2004.

Instanța, va obliga pârâtul Consiliul Județean Constanța, să aloce paratei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța sumele necesare plății drepturilor bănești prevăzute prin prezenta hotărâre.

In ce privește cererea reclamanților privind obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata despăgubirilor bănești pentru prejudiciul suferit de aceștia urmare a neefectuării în natură, din motive neimputabile a concediului de odihna aferent perioadei 2014 instanța, o va respinge.

Prin Legea nr. 257/2013 s-a modificat și completat Legea nr. 272/2004.

Astfel, prin disp. art. 109 ind.1 alin.(3) lit. d din Legea 257/2013, s-a modificat și completat Legea 272/2014, respectiv: „(3) Activitatea persoanei atestate ca asistent maternal, în condițiile legii, se desfășoară în baza unui contract cu caracter special, aferent protecției copilului, încheiat cu direcția sau cu un organism privat acreditat, care are următoarele elemente caracteristice: d) în perioada efectuării concediului legal de odihnă asigură continuitatea activității desfășurate, cu excepția cazului în care separarea, în această perioadă, de copilul aflat în plasament în familia sa este autorizată de direcție.”

Așadar prin acest act normativ de același nivel cu Legea 53/2003- Codul muncii, s-a instituit caracterul special al contractului individual de muncă al asistentului maternal, implicit obligația acestuia de a asigura continuitatea activității desfășurate pe perioada efectuării concediului de odihnă.

Prin urmare raportat la aceste noi dispoziții legale asistenții maternali nu mai pot beneficia de despăgubiri pentru o eventuală efectuarea a concediului de odihnă împreună cu copii asistați, deoarece aceștia au obligația legală de a asigura ocrotirea și activitatea de creștere, educație, ocrotire și îngrijire a copiilor primiți în plasament și în timpul efectuării concediului de odihnă.

Față de aceste considerente instanța va respingere cererea privind acordarea de despăgubiri bănești pentru asistenții maternali profesioniști urmare a neefectuării în natură, a concediului de odihna aferent perioadei 2014.

În ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata sporului de 100% pentru munca

prestată la domiciliu, dar nepontată și neplătită de angajator în zilele de sărbătoare legală, instanța îl constată neîntemeiat.

Cu privire la această solicitare, reclamanții au invocat ca temei de drept, disp. art. 110 (1) și art. 142 (2) Codul muncii, apreciind că art. 313 din Contractul Colectiv încheiat la Nivel de Unitate conține clauze discriminatorii, deoarece sporul pentru zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale este recunoscut și plătit cu 100% de către angajator doar pentru salariații din centrele de plasament, în timp ce salariații care prestează munca la domiciliu sunt privați de acest drept.

Potrivit art. 110 alin.1 Codul muncii „Salariatul cu munca la domiciliu se bucură de toate drepturile recunoscute prin lege și prin contractele colective de muncă aplicabile salariaților al căror loc de muncă este la sediul angajatorului.”

Potrivit art. 142 alin.2 Codul muncii „În cazul în care, din motive justificate, nu se acordă zile libere, salariații beneficiază, pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală, de un spor la salariul de bază ce nu poate fi mai mic de 100% din salariul de bază corespunzător muncii prestate în programul normal de lucru.”

Examinând contractele colective de muncă la nivel de unitate, se constată că acestea nu conțin clauze ce privesc recunoașterea și plata sporului pentru zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale de 100% doar pentru salariații din centrele de plasament și privarea de acest drept a salariaților care prestează munca la domiciliu.

Prin urmare, nu sunt incidente dispozițiile art.110, alin.1 Codul muncii, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 108 alin. 2 din Codul muncii, în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu ce le revin, salariații cu munca la domiciliu își stabilesc singuri programul de lucru.

De asemenea, nu sunt incidente nici dispozițiile art.142 alin. 2 Codul muncii, în condițiile în care contractele colective de muncă la nivel de unitate, a căror executare este obligatorie pentru părți, semnate și de reprezentantul Sindicatului Nova Vita, conțin clauza potrivit căreia programul de muncă al asistenților maternali profesioniști este permanent, în condițiile H.G. nr.679/2003.

Instanța va respinge capătul de cerere formulat de Sindicatul Nova Vita, în numele și pentru reclamanți, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, având ca obiect obligarea pârâtei la plata sporului de 100% pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală în perioada 03.06.2012 – 2014.

Se va respinge și cererea de obligare a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata pe viitor a sporului de 100% pentru munca prestată de salariați în zilele de sărbătoare legală dat fiind, pe de o parte, caracterul incert al dreptului pretins, iar pe de altă parte, avându-se în vedere însăși lipsa de temeinicie mai sus motivată.

Raportat tuturor acestor considerente **instanța va admite în parte acțiunea** formulată de Sindicatul Nova Vita, cu sediul în Iași, Șos. Nicolina nr. 10, jud. Iași, în numele și pentru reclamanți în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, și în consecință:

Va obliga pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamanților despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Instanța va respinge cererea reclamanților Adam Valerica, Alexandrescu Cristiana Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cerchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocar Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Duda Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriluc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu

Mariana, Masaru Lenuta, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Trache Valentina, Zarafin Mariana, de obligare a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata unei despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anului 2014, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

Va obliga pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantului Emin Geavidan despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2012-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Instanța va respinge cererea reclamantului Emin Geavidan de obligare a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata unei despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anului 2014, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

Va obliga pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantelor Munteanu Mariana și Pantea Livioara despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2012, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Instanța va obliga pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantilor Smochina Dumitru și Timircan Verginia despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Va **respinge cererea formulată** de Sindicatul Nova Vita de obligare a pârâților la plata cheltuielilor de judecată, ca nedovedită.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Județean Constanța.

Respinge excepția prescripției dreptului la acțiune invocată în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2011.

Respinge excepția prematurității invocată în capătul de cerere având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anului 2014.

Respinge excepția lipsei calității de reprezentant a Sindicatului Nova Vita și excepția lipsei calității procesuale active a Sindicatului Nova Vita, invocate de pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța.

Admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamantei Emin Geavidan, în ceea ce privește capătul de cerere privind plata drepturilor bănești aferente anului 2011 și, în consecință:

Anulează capătul de cerere formulat de reclamanta Emin Geavidan, prin reprezentant Sindicatul Nova Vita, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata drepturilor bănești aferente anului 2011, pentru lipsa dovezii calității semnatarului cererii de reprezentant al reclamantei.

Admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamantei Munteanu Mariana, în ceea ce privește capătul de cerere privind plata drepturilor bănești aferente anilor 2013 – 2014 și, în consecință:

Anulează capătul de cerere formulat de reclamanta Munteanu Mariana, prin reprezentant Sindicatul Nova Vita, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata drepturilor bănești aferente anilor 2013 – 2014, pentru lipsa dovezii calității semnatarului cererii de reprezentant al reclamantei.

Admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamantei Pantea Livioara, în ceea ce privește capătul de cerere privind plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anilor 2013 – 2014 și, în consecință:

Anulează cererea formulată de reclamanta Pantea Livioara, prin reprezentant Sindicatul Nova Vita, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata despăgubirii convenite pentru concediul de odihnă neefectuat aferent anilor 2013 – 2014, pentru lipsa dovezii calității semnatarului cererii de reprezentant al reclamantei.

Admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamantului Smochină Dumitru, în ceea ce privește capătul de cerere privind plata drepturilor bănești aferente anului 2014 și, în consecință:

Anulează capătul de cerere formulat de reclamantul Smochină Dumitru, prin reprezentant Sindicatul Nova Vita, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata drepturilor bănești aferente anului 2014, pentru lipsa dovezii calității semnatarului cererii de reprezentant al reclamantului.

Admite excepția lipsei dovezii calității Sindicatului Nova Vita de reprezentant al reclamantei Timircan Verginia, în ceea ce privește capătul de cerere privind plata drepturilor bănești aferente anului 2014 și, în consecință:

Anulează capătul de cerere formulat de reclamanta Timircan Verginia, prin reprezentant Sindicatul Nova Vita, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata drepturilor bănești aferente anului 2014, pentru lipsa dovezii calității semnatarului cererii de reprezentant al reclamantei.

Admite excepția prescripției dreptului la acțiune, în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect plata sporului de 100% pentru perioada 01.01.2011 – 02.06.2012, actualizat cu indicele de inflație și dobânda legală, și, în consecință:

Respinge cererea formulată de Sindicatul Nova Vita, în numele și pentru reclamanți, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța și Consiliul Județean Constanța, având ca obiect plata sporului de 100% pentru perioada 01.01.2011 – 02.06.2012, actualizat cu indicele de inflație și dobânda legală, pe excepția prescripției dreptului la acțiune.

Admite în parte acțiunea formulată de Sindicatul Nova Vita, cu sediul în Iași, Șos. Nicolina nr. 10, jud. Iași, în numele și pentru reclamanții Adam Valerica CNP 2550607131217, Alexandrescu Cristiana Elena CNP 2621224131218, Antonov Verginica CNP 2690904510018, Avram Marinela CNP 2750612135593, Banciu Santa Maria CNP 2610102131235, Barbu Carmen CNP 2671201135065, Bejinariu Violeta CNP 2640122131214, Bonea Claudia-Livia CNP 2760731131221, Cerchezeanu Viorica CNP 2741013072633, Chevereanu Sofita CNP 2570402133101, Chicheanu Alexandrina CNP 2641118131216, Chiru Florina Cornelia CNP 2590708131216, Ciobanu Ilianuta CNP 2680513135603, Ciobanu Lenuta CNP 2750407090076, Cojocaru Marilena CNP 2610230131234, Condulemas Valentina CNP 2680229131287, Constantin Georgeta CNP 2570421131245, Constantin Tanase CNP 15310271312315, Costa Maria CNP 2551102131304, Costrasuc Georgeta CNP 2600209131231, Craciun Mihaela CNP

2750411131254, Cristian Carmen Daniela CNP 2640222131234, Dobrinas Alexandrina CNP 2590114131235, Dragomir Gheorghita Luminita CNP 2720907132808, Dudea Ioana CNP 2621128400039, Dumitrache Maria CNP 2581006135055, Dumitrescu Elena CNP 2600417131271, Emin Geavidan CNP 2640409131248, Fatu Victoria CNP 2690331131215, Feraru M. Maria CNP 260051835062, Gavriliuc Petrica Mariana CNP 2781228135051, Gherghut Lenuta CNP 2680923390017, Grioras Antoaneta CNP 2720526135591, Ionescu Mariana CNP 2590109131217, Masaru Lenuta CNP 2661206131215, Munteanu Mariana CNP 2560708131289, Neagu Luminita Sorinela CNP 2640421131271, Nedea Dorina CNP 2690305131236, Oancea Paulica CNP 2590610131283, Pandaru Mariana CNP 2620816135910, Pantea Livioara CNP 2560327131258, Parpaluta Eugenia CNP 2550703131316, Patrascu Ana CNP 2691009131245, Patrascu Maria CNP 2461202131254, Popa Florina CNP 2540302131281, Predoi Lenuta CNP 2721129513491, Radu Radita CNP 2680405135060, Rosu Ionela CNP 2841122134248, Rusu Miorita CNP 2651101131295, Smochina Dumitru CNP 1530520134012, Soacat Vasilica CNP 2690217131225, Stanciu Adriana CNP 2541205131340, Stanica Maricica CNP 2640307373461, Stanica Vasilica CNP 2691208130010, Stefan Adriana CNP 2771028131219, Stoian Ion CNP 1550220131361, Tanase Marioara CNP 2550112131261, Timircan Verginia CNP 2701225341719, Trache Valentina CNP 2720504132813, Zarafin Mariana CNP 2600517134009, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, cu sediul în Constanța, str. Decebal nr. 22, jud. Constanța și Consiliul Județean Constanța, cu sediul în Constanța, bd. Tomis nr. 51, jud. Constanța.

Obligă pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamanților Adam Valerica, Alexandrescu Cristiana Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cerchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocaru Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Dudea Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriliuc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu Mariana, Masaru Lenuta, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Trache Valentina, Zarafin Mariana, despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Respinge cererea reclamanților Adam Valerica, Alexandrescu Cristiana Elena, Antonov Verginica, Avram Marinela, Banciu Santa Maria, Barbu Carmen, Bejinariu Violeta, Bonea Claudia-Livia, Cerchezeanu Viorica, Chevereanu Sofita, Chicheanu Alexandrina, Chiru Florina Cornelia, Ciobanu Ilianuta, Ciobanu Lenuta, Cojocaru Marilena, Condulemas Valentina, Constantin Georgeta, Constantin Tanase, Costa Maria, Costrasuc Georgeta, Craciun Mihaela, Cristian Carmen Daniela, Dobrinas Alexandrina, Dragomir Gheorghita Luminita, Dudea Ioana, Dumitrache Maria, Dumitrescu Elena, Fatu Victoria, Feraru M. Maria, Gavriliuc Petrica Mariana, Gherghut Lenuta, Grioras Antoaneta, Ionescu Mariana, Masaru Lenuta, Neagu Luminita Sorinela, Nedea Dorina, Oancea Paulica, Pandaru Mariana, Parpaluta Eugenia, Patrascu Ana, Patrascu Maria, Popa Florina, Predoi Lenuta, Radu Radita, Rosu Ionela, Rusu Miorita, Soacat Vasilica, Stanciu Adriana, Stanica Maricica, Stanica Vasilica, Stefan Adriana, Stoian Ion, Tanase Marioara, Trache Valentina, Zarafin Mariana, de obligare a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la

plata unei despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anului 2014, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

Obligă pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantei Emin Geavidan despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2012-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Respinge cererea reclamantei Emin Geavidan de obligare a pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța la plata unei despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anului 2014, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

Obligă pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantelor Munteanu Mariana și Pantea Livioara despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2012, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Obligă pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța să achite reclamantilor Smochina Dumitru și Timircan Verginia despăgubiri bănești reprezentând indemnizația de concediu de odihnă aferentă anilor 2011-2013, proporțional cu numărul de zile de concediu convenite și neefectuate în natură (raportat la perioada efectiv lucrată în fiecare an), sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Obligă pârâatul Consiliul Județean Iași să aloce pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța sumele necesare plății drepturilor bănești prevăzute prin prezenta hotărâre.

Respinge capătul de cerere formulat de Sindicatul Nova Vita, în numele și pentru reclamanți, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța, având ca obiect obligarea pârâtei la plata sporului de 100% pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală în perioada 03.06.2012 – 2014.

Respinge cererea formulată de Sindicatul Nova Vita de obligare a pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Executorie.

Cu drept de apel, ce se va depune la Tribunalul Iași, în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 03.02.2016.

PREȘEDINTE,
C.C.E.

ASISTENȚI JUDICIARI,
cu opinie în sensul
prezentei hotărâri,
M.B.M. C.M.

GREFIER,
E.N.

Red./Tehnored. C.M.
5ex./11.03.2016